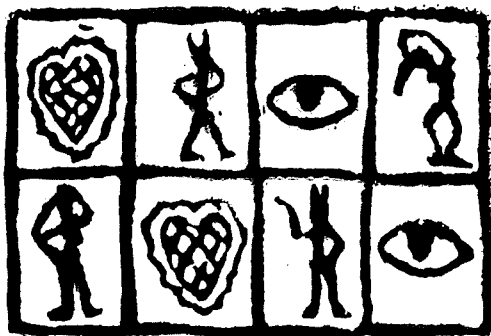




VOYEURS 2
Een theater-concert
over kinderdromen

- Ik ben in een huis, in zolderachtige ruimtes met veel balken. Het zijn ruimtes die in elkaar overlopen. Soms woon ik in een ruimte beneden en moet ik de trap op naar boven. Waarom weet ik niet. Heel vaak ga ik door de ruimtes dwalen en denk ik: waar was ik ook alweer, waar is mijn huis? Ik ga dan door de muren heen en kom in een ander huis. Dan loop ik zo hele straten door, door de muren van de huizen. Soms kom ik iemand tegen die ik ken, dan blijf ik even, maar meestal loop ik door. (Lilian 10 jaar)
- Ik was in een bos en zag een familie van eenhoorns, een moeder, een vader, een broer en een zusje eenhoorn. De vader en moeder eenhoorn waren getrouwd. Ze gaven elkaar zoentjes en niemand maakte ruzie. Ik mocht de huid van de eenhoornbroer aanraken en ook zijn hoorn en zijn voeten, en toen nam hij me mee voor een ritje. De eenhoorns waren helemaal van goud en van zilver. (Aaron 6 jaar)
- Er is een wit tapijt op de grond, vol witte keien die daar rondrollen. Ze komen op me af, de een na de ander. Ze lijken van rubber en worden lang, ze springen en maken veel lawaai. Dan wordt ik van de herrie wakker. (Nanna 10 jaar)
- Het is in een hele grote kerk. De muren van die kerk zijn tot de nok toe gevuld met mensen met witte jurken aan met een schijnwerper onder hun gezicht. Ze staan boven op elkaar, het zijn een soort spoken. Midden in de kerk is een loopplank, die is heel dun. Ik moet die loopplank over maar eronder ligt een lijk, ook in een witte jurk. Ik moet die plank over en mijn grote angst is dat ik zal vallen en op dat lijk terecht zal komen. Die plank was zo smal, eigenlijk was het maar een latje. (Karin 12 jaar)

Voor Voyeurs 2 schreven vijf componisten van hedendaagse muziek een korte compositie met als uitgangspunt kinderdromen. Vijf regisseurs, allen artistiek leider van een jeugdtheatergezelschap, gaven de composities vorm in samenwerking met de componisten. Iedere compositie was het startpunt van vijf kleine producties die door de componisten en regisseurs worden samengebracht tot één theater-concert.

VOYEURS 2 is het tweede van een drietal projecten op locatie. In deze locatieprojecten brengt **HUIS AAN DE AMSTEL** een samenwerking tot stand tussen jeugdtheatermakers en mensen uit andere kunstdisciplines. Voor alle betrokkenen bieden deze projecten de gelegenheid om de grenzen van de eigen discipline met zijn conventies, te doorbreken. In een relatief korte periode vindt er een levendige uitwisseling plaats van mensen die elkaar anders niet tegen zouden komen. Ook het feit dat sommigen gewend zijn te werken voor kinderen en anderen niet, levert onverwachte invalshoeken op.

Met de **VOYEURS** voorstellingen wil Huis aan de Amstel kinderen in aanraking brengen met vormen van hedendaagse kunst waarmee zij over het algemeen niet vertrouwd zijn. Juist de combinatie met theater maakt dat zij op avontuurlijke wijze kennis kunnen maken met kunst die op het eerste oog gereserveerd is voor een kleine groep volwassenen. Dat kinderen zich dan met groot gemak en interesse kunnen laten meevoeren heeft Voyeurs 1 laten zien.

In **VOYEURS 1**, moderne kunst en theater (1991) was het al bestaande werk van vijf beeldend kunstenaars de inspiratiebron voor vijf schrijvers van theaterteksten. Deze teksten werden geregisseerd door vijf regisseurs. De korte toneelstukken werden gespeeld tegen de achtergrond van exposities van beeldend werk in museum Fodor en later in de foyers van de Rotterdamse Schouwburg.

Huis aan de Amstel heeft voor Voyeurs 2 gezocht naar één uitgangspunt voor ieder van de componisten. De belevingswereld van kinderen, die zich zo krachtig laat zien in hun dromen, moest de inspiratiebron worden voor hun composities. Dramaturge Lilian Soons heeft hiervoor een groot aantal door kinderen vertelde of getekende dromen verzameld. Zij heeft deze dromen gecategoriseerd in vlieg-, val-, waterdromen; huizen-, reizen-, oudersdromen; achtervolgings-, kidnep-, doodsdromen en transformatiedromen. Ieder van de componisten kreeg een 'dromenkoffer' met daarin de verzameling van zijn eigen categorie. Barbara Woof kreeg de 'hoogtepunten' uit de verzameling; zij componeerde de ouverture en de coda.

Naar aanleiding van dit materiaal was er vanaf het begin een regelmatig contact met de regisseurs. Iedere regisseur werkte met een 'eigen' componist, en richtte zich naar de compositie.

Doordat de voor Voyeurs 2 geschreven muziekstukken het uitgangspunt vormen heeft de voorstelling het karakter van een concert, waarbij ieder van de vijf delen zijn eigen encensering heeft.

VOYEURS 2 is een produktie van **HUIS AAN DE AMSTEL** in coproduktie met het **HOLLAND FESTIVAL**

HUIS AAN DE AMSTEL is een jeugdtheatervoorziening te Amsterdam, die op een professionele manier theater voor kinderen maakt. In haar eerste seizoen 1990-1991 werden de voorstelling 'Een Lek in het Zwijgen' en 'Voyeurs 1', het eerste van een drietal theaterprojecten op lokatie, gerealiseerd. De combinatie van theater met andere kunstvormen en de samenwerking met theatermakers die de eerste keer voor jeugdtheater werkten stonden hierbij centraal. Bij beide produkties werd intensief samengewerkt met andere kunst- en kulturele instellingen. Dit beleid werd in het seizoen 1991-1992 voortgezet.

Huis aan de Amstel maakte in het seizoen 1991-1992 de dans-theatervoorstelling 'Kinderjaren' in samenwerking met Danstheater Arena, 'Peer Gynt' in de regie van Liesbeth Coltof in samenwerking met het RO Theater en 'Kietelkrijt' van Barbara Duijfjes i.s.m. Suzanne van Lohuizen.

Huis aan de Amstel presenteert in het seizoen 1992-1993 TOM & WILLIE en MARTHA & GEORGIE, twee eenakters van Tennessee Williams en Michael Matthews en geregisseerd door Eva Pieper en Liesbeth Coltof; SIBERIE, een komedie van Roel Adam en geregisseerd door Liesbeth Coltof; DE GEBROEDERS LEEUWENHART, een regie en toneelbeeld van Rieks Swarte, en VOYEURS II, theater en moderne muziek in co-produktie met het Holland Festival. KIETELKRIJT wordt hernomen.

Huis aan de Amstel manifesteert zich landelijk en ook internationaal en speelt gemiddeld jaarlijks 200 voorstellingen.

Het lokatieprojekt 'Voyeurs I' werd in Berlijn gespeeld in het Bodemuseum ter gelegenheid van de eenwording van Duitsland. Dit projekt werd genomineerd voor de Hans Snoekprijs 1991. De voorstelling 'Kinderjaren' werd na vele voorstellingen in Nederland en België gespeeld in Zürich en in de Wiener Festwochen. 'Kinderjaren' werd genomineerd voor de Hans Snoekprijs 1992. 'Kietelkrijt' wordt in dit seizoen gespeeld in Mainz en in Wenen.

Artistiek leider van Huis aan de Amstel is Liesbeth Coltof, regisseur van o.a. 'Ifigenaea Koningskind', 'Dag Monster', 'De Ballade van Garuma'.

Huis aan de Amstel wordt gesubsidieerd door het Ministerie van W.V.C. en de gemeente Amsterdam.

Huis aan de Amstel, Lauriergracht 103-105, 1016 JR Amsterdam
telefoon 020-6229328 * fax 020-6256609

VOYEURS 1
beeldende kunst en theater

het eerste van een drietal theaterprojecten op lokatie

VOYEURS 1 was een theaterproject op lokatie van HUIS AAN DE AMSTEL in samenwerking met Jeugdtheatergroep WEDERZIJDS, Museum FODOR te Amsterdam en de Rotterdamse Schouwburg/stichting De Kist.

Voyeurs 1 werd gemaakt voor volwassenen en kinderen vanaf 8 jaar.

Op basis van een of meerdere werken uit het oeuvre van vijf beeldend kunstenaars schreven vijf auteurs uit het Jeugdtheatercircuit een korte tekst. Aan hen was gevraagd werk te kiezen waarmee zij zich intuïtief verbonden voelden en daarop te associeëren met een theatertekst.

Het was niet de bedoeling dat deze tekst het werk van de kunstenaar verklaarde of toegankelijker maakte, geen praatje bij een plaatje, maar een theatertekst die, zoals beeldende kunst, een eigenzinnige interpretatie is. De vorm van deze tekst was vrij.

Deze teksten werden geregisseerd door vijf regisseurs uit het volwassenen theater.

KUNSTENAARS: Cees Landsaat, Irene Vonck, Ben Oldenhof, Hans Eykelboom, Pieter Laurens Mol

SCHRIJVERS: Roel Adam, Suzanne van Lohuizen, Heleen Verburg, Ad de Bont, Pauline Mol

REGISSEURS: Marcelle Meuleman, Jan Ritsema, Lidwien Roothaan, Theu Boermans, Martin van Veldhuizen

VORMGEVERS: Barbara Kroon, Renée Zonnevylle

In de opzet van dit theaterproject met beeldende kunst waren de kwaliteit en de expertise bij het inrichten van een grote expositie gewaarborgd door de samenwerking met een museum voor moderne kunst.

In museum Fodor, en later in de foyers van de Rotterdamse schouwburg, werden door Fred Wagemans, hoofdconservator van Fodor, vijf exposities van de beeldend kunstenaars ingericht. Deze exposities vormden de omgeving waarin vijf groepen acteurs de korte voorstellingen speelden. Het publiek, bestaanden uit maximaal zestig personen, liep van expositie naar expositie en kreeg zo de voorstellingen te zien. De tijdsduur van de vijf voorstellingen was ca. zestig minuten.

Een uitgangspunt van Voyeurs 1 was, dat niet opzettelijk werd gezocht naar een integratie van beeldende kunst en theater, maar dat beide kunstvormen een autonome plaats hadden in dit lokatieproject. Om het autonome karakter van de geexposeerde kunst niet aan te tasten, werd geen gebruik gemaakt van theaterbelichting. Als er rekwisieten gebruikt werden in een

Voyeurs 1

voorstelling, werden deze na afloop uit de expositieruimte verwijderd.

De vijf teksten waren uitermate sfeervol en gaven in hun gespeelde vorm duidelijk blijk van hun inspiratiebron: de beeldende kunst. Thematisch vertoonden de teksten een sterke, toevallige, overeenkomst waar het een algemeen menselijk verlangen, de centrale plaats van de dood in het leven en de fantasie als middel tot ontsnapping betrof. Deze thematiek was herkenbaar voor kinderen en volwassenen.

Kinderen hebben minder kijkervaring dan volwassenen en beschikken niet over het intellectuele vermogen citaten, symbolen en literaire verwijzingen te duiden. Ze interpreteren hierdoor nauwelijks en hebben minder vooroordelen. Kinderen zien wat ze zien. Dat vraagt van de regisseur door te dringen tot de kern van wat hij wil zeggen in heldere beelden en taal, op zoek naar het gebied waar de belevingswereld van het kind en de zijne elkaar raken. De regisseurs van Voyeurs 1 waren op dat moment allen werkzaam in het volwassenentheater; de meesten werkten voor een eerste maal voor het jeugdtheater. De afstemmingsproblemen die ontstonden werden opgelost door onderling contact van regisseurs en schrijvers, en in gesprekken met Liesbeth Coltof die de artistieke leiding had van het projekt.

De première van Voyeurs 1 vond plaats op 20 januari 1991 in museum Fodor in Amsterdam. Voyeurs 1 werd zeer enthousiast door publiek en pers ontvangen. Het bleek dat het projekt geschikt was voor een breed publiek van kinderen en volwassenen. De voorstellingen zijn gespeeld in het kader van schoolvoorstellingen, waarbij de leerlingen van de bovenbouw met hun leerkrachten naar museum Fodor kwamen. Daarnaast waren er wekelijks 12 vrije voorstellingen. Voyeurs 1 is in het tijdsbestek van 20 januari t/m 2 maart 1991 totaal 92 keer gespeeld. In april 1991 werd Voyeurs 1 uitgenodigd voor het 1e Deutsche Kinder- und Jugend Treffen in het Bodemuseum te Berlijn, in het kader van de Duitse eenwording.

Voor HUIS AAN DE AMSTEL was Voyeurs 1 een initiatief waarmee de grenzen van het jeugdtheater werden opengebroken en werd de mogelijkheid geboden zeer veel kontakten te leggen voor toekomstige samenwerkingsverbanden. Voyeurs 1 werd om de grensverleggende samenwerking met andere disciplines en theatermakers die niet eerder in het jeugdtheater werkzaam waren genomineerd voor de Hans Snoekprijs 1991.

een produktie van
HUIS AAN DE AMSTEL i.s.m. museum Fodor, Jeugdtheatergezelschap
Wederzijds, de Rotterdamse Schouwburg/ stichting De Kist